

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 3 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof - Niemcy) – Verein für Konsumenteninformation/TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

(Sprawa C-272/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Prawo właściwe dla zobowiązań umownych – Wyłączenie prawa spółek z zakresu zastosowania konwencji rzymskiej oraz rozporządzenia (WE) nr 593/2008 (Rzym I) – Umowa powiernicza zawarta między przedsiębiorcą a konsumentem, której przedmiotem jest wyłącznie zarządzanie udziałem w spółce komandytowej)

(2019/C 413/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Verein für Konsumenteninformation

Strona przeciwna: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 2 lit. e) Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie dnia 19 czerwca 1980 r. i art. 1 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 593/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) należy interpretować w ten sposób, że z zakresów zastosowania tej konwencji i tego rozporządzenia nie są wyłączone zobowiązania umowne, takie jak sporne w postępowaniu głównym, mające swoje źródło w umowie powierniczej, której przedmiotem jest zarządzanie udziałem w spółce komandytowej.
- 2) Artykuł 5 ust. 4 lit. b) Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych i art. 6 ust. 4 lit. a) rozporządzenia nr 593/2008 należy interpretować w ten sposób, że nie podlega wyłączeniu przewidzianemu w tych przepisach umowa powiernicza, na mocy której usługi na rzecz konsumenta mają być świadczone na odległość w państwie miejsca zwykłego pobytu tego ostatniego, z terytorium innego państwa.
- 3) Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że dotycząca zarządzania udziałem w spółce komandytowej klauzula umowy powierniczej, takiej jak umowy sporne w postępowaniu głównym, zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem, która to klauzula nie była indywidualnie negocjowana i zgodnie z którą prawem właściwym jest prawo państwa członkowskiego siedziby spółki komandytowej, jest nieuczciwa w rozumieniu tego przepisu, jeśli wprowadza konsumenta w błąd, dając mu do zrozumienia, że jedynie prawo tego państwa członkowskiego znajduje zastosowanie do umowy, nie informując go o tym, że korzysta on, na podstawie art. 5 ust. 2 konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych oraz art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 593/2008, również z ochrony zapewnianej mu przez bezwzględnie obowiązujące przepisy prawa krajowego, które znajdowałyby zastosowanie w braku tej klauzuli.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 25.6.2018.